

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoCsp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819204693
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Anderlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819204693.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Anderlovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Jozefa Šuleka v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej D. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, o zaplatenie 1.734,47 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14Csp/94/2019-53 zo dňa 14. februára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti II. a vo výrokovej časti V. o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e** .

Žalovanej **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 331,37 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 331,37 € od 21.09.2019 do zaplatenia. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. žalobcovi uložil vrátiť časť súdneho poplatku za žalobu vo výške 12,80 €. Výrokom IV. upravil Slovenskú poštu, a.s., aby po právoplatnosti uznesenia vrátila žalobcovi na jeho adresu časť súdneho poplatku za žalobu v sume 12,80 €, ktorý bol zaplatený dňa 18.11.2019 v celkovej sume 104,- €. Výrokom V. žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že žalobou podanou na súde dňa 29.10.2019 sa pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s. domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.734,47 € s príslušenstvom. Právne vec súd prvej inštancie posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, ods.2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods.9, § 54a, § 100 ods. 1, ods.2, § 101, § 103, § 565, § 879v Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Súd v časti o zaplatenie sumy 331,37 € s prísluškajúcim úrokom z omeškania konanie zastavil, keďže žalobca vzal žalobu späť a zároveň rozhodol o vrátení alikvotnej časti súdneho poplatku v zmysle § 11 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ v postavení banky uzatvoril so žalovanou v postavení dlžníka (spotrebiteľa) zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej revolvingový úver s úverovým rámcov vo výške 900,- € a mesačnými splátkami v sume 30,- €. Žalovaná si svoje záväzky riadne neplnila a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Právny predchodca žalobcu neskôr, po začatí súdneho konania postúpil pohľadávku žalobcovi. Z predžalobnej upomienky zo dňa 07.10.2016 súd zistil, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že ak do 14.10.2016 neuhradí splátku úveru, ktorá bola splatná v mesiaci 08/2016, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Žalovaná upomienke nevyhovela a splátku nezaplatila. Právny predchodca žalobcu preto dňa 05.11.2016 vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ

najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Z uvedených okolností bolo zrejme, že celý dlh žalovanej sa stal zročným pre nesplnenie splátky splatnej v mesiaci august 2016, t. j. splátky splatnej do 15.08.2016. Keďže išlo o občianskoprávny vzťah, premlčacia doba bola trojročná a uplynula dňa 15.08.2019. Žaloba bola súdu doručená dňa 29.10.2019 teda po uplynutí premlčacej doby. Keďže súd na toto premlčanie musí v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka prihliadať, žalobu vo zvyšnej časti zamietol, pretože nárok bol v tej časti, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati premlčaný. Z výsledkov sporu vyplývalo, že žalovaná bola úspešná v tej časti sporu, kde bola žaloba vzatá späť v sume 331,37 € s príslušenstvom, ale aj vo zvyšnej časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá. Žalovaná by tak mala nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Keďže si však žiadne trovy neuplatnila a žiadne jej nevyplývajú ani z obsahu súdneho spisu, súd jej nárok na ich náhradu nepriznal.

2. Proti tomuto rozsudku vo výrokovej časti II. a V. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd nesprávne posúdil premlčanie, keď začiatok plynutia premlčacej lehoty určil od dátumu poslednej splátky neuhradenej žalovanou, pričom vôbec nevzal do úvahy vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. V súlade s čl. V bod 33 písm. b) Obchodných podmienok právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.11.2016 vyhlásil Okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia platobnej disciplíny žalovanej spočívajúcej v opakovanom neplatení povinných splátok v stanovenej výške. Žalovaná prevzala predmetnú písomnosť dňa 28.11.2016 a teda žalobca bol toho názoru, že začiatok premlčacej lehoty možno počítať najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve, t.j. odo dňa 09.12.2016 (žalovaná prevzala výzvu dňa 28.11.2016, 10 dní lehoť na plnenie). Návrh na vydanie platobného rozkazu bol na súd podaný dňa 29.10.2019 z čoho vyplýva, že nárok žalobcu v čase podania návrhu premlčaný nebol. Záver o počiatku plynutia premlčacej doby zostatku úveru najskôr dňom doručenia predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie je podľa žalobcu podporený aj výkladom ust. § 565 OZ, podľa ktorého vyplýva, že k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi. Poukázal na to, že tento záver pri zhodnej právnej úprave vyplýva aj z rozhodnutí NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006, NS ČR, sp.zn. 21Cdo/426/2005. Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp. zn. 11Co/60/2019. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazže žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1403,1 €, úrok z omeškania vo výške 5,00 % p.a. zo sumy 1403,10 € od 21.09.2019 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku II. a vo výroku V. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

5. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na tom právnom závere, že nárok žalobcu je premlčaný. Súd posúdil premlčanie podľa § 54a Občianskeho zákonníka, pričom za začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby určil deň splatnosti nesplnenej splátky dňa 15.08.2016 a táto potom uplynula dňa 15.08.2019. Žaloba bola podaná na súde dňa 29.10.2019 po uplynutí premlčacej doby, a preto súd nárok žalobcu po čiastočnom späťvzati žaloby vo zvyšnej časti zamietol.

6. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

7. Podstatou odvolania žalobcu je jeho námietka proti počítaniu premlčacej doby jeho práva uplatneného žalobou, ktorá vychádza z toho, že súd prvej inštancie stanovil začiatok plynutia premlčacej doby práva žalobcu odo dňa splatnosti splátky úveru splatnej dňa 15.8.2016. Žalobca namietal, že súd nebral do úvahy vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, keď mal za to, že premlčanie bolo možné počítať najskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve zo dňa 05.11.2016, t. j. odo dňa 09.12.2016.

8. Zo skutočností zistených dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie vyplýva, že v rámci spotrebiteľského záväzkového vzťahu právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, ktorý však žalovaná nesplácala podľa dohodnutých podmienok. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ oznámením zo dňa 05.11.2016 uplatnil svoje právo a zosplatnil celý úver, pričom ako dôvod uviedol neuhradenie dlžných splátok uvedených v predžalobnej upomienke. Z predžalobnej upomienky zo dňa 07.10.2016, ktorá predchádzala vyhláseniu splatnosti celého úveru vyplýva, že žalovaná neuhradila poslednú splátku v mesiaci 08/2016, z dôvodu neuhradenia ktorej je veriteľ oprávnený úver zosplatniť. Podľa zmluvy o úvere uzatvorenej medzi predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 02.10.2013 (ďalej len „zmluva o úvere“) boli splátky úveru splatné 15 deň v kalendárnom mesiaci.

9. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvej inštancie, že s ohľadom na uvedený skutkový stav, ako bol v spore zistený vykonaným dokazovaním, premlčacia doba práva žalobcu uplatneného žalobou začala plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu zosplatnil predčasne úver poskytnutý žalovanej. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh /tak ako v tomto spore/ stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený.

11. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac 8/2016 (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ktorá bola splatná do dňa 15.08.2016, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 15.08.2016 a uplynula dňa 15.08.2019. Svoje právo na zaplatenie zosplatneného dlhu z úveru si žalobca uplatnil až žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 29.10.2019, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie preto správne žalobcovi premlčané právo nepriznal a žalobu v tejto zvyšnej časti zamietol.

12. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti II. a v súvisiacom výroku V. o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná. Žalovanej však žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a tieto nevyplyvali ani z obsahu spisu, a preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).